

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemani velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija v „Katoliški Tiskarni“, Vodnikove ulice št. 2.

Oznaniila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenem nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 223.

V Ljubljani, v petek 30. septembra 1892.

Letnik XX.

Vabilo na naročbo.

S 1. oktobrom pričanja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld. | Četrt leta 3 gld.
Pol leta 6 „ | Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.

Po pošti velja:

Vse leto 15 gld. | Četrt leta 4 gl. — kr.
Pol leta 8 „ | Jeden mesec 1 „ 40 „

Upravništvo „Slovenca“.

Politična debata.

V zadnji seji deželnega zbora kranjskega je bila, kakor je sploh navada, povodom obravnave o proračunu deželnega zaklada jako burna politična debata. Prav je in tudi potrebno, da pri tej priliki zastopniki naroda vladi nasproti pojasnijo svoje stališče, povedo svoje pritožbe, da merodajni krogi zvedo želje in potrebe prebivalstva. Obsojati pa moramo odločno taktiko voditeljev radikalne stranke, posl. Hribarja in dr. Tavčarja, ki porabljata to priliko v to, da ponavljata stare neslanosti, nikdar dokazane, a že tolikrat ovržena sumničenja knezoškofa ljubljanskega, kranjske duhovščine in sploh slovenske konservativne stranke. Vse to početje nema drugega namena, nego sumničiti politične nasprotnike ter samega sebe proslavljati pred svetom slovenskim kot rešenika toliko „ljubljenega“ naroda. Radikalna gospoda to je fanatizem, to je nihilizem, to je humbug z Vaše strani!

Da slovensko občinstvo izve, kaj radikalcii in njihovi najnovejši zavezniki kvasijo za „dragi narod slovenski“, hočemo v nastopnem po stenografskem zapisniku objaviti dotične govore.

Prvi se oglasi poslanec Hribar ter graja najprvo deželni odbor, ki slovenščini ne da one prednosti, ki jej gre. O tem pričajo napisi v deželnozbornem poslopju in na prisilni delavnici. Ni čudno potem, da tudi vlada prezira ravnopravnost. Potem navaja, kako vlada v Trstu podpira laški živeli. Pri tej priliki pa skoči nazaj na Kranjsko, kjer bajé „skrajni klerikalci“ tirajo narod v pogubo, ter pravi samozavestno: „Jaz pravim, da nam preti velika nevarnost, in mislim, da ni nobenega, ki so ga poslali slovenski volilei v to zbornico, ki ne bi spoznal te nevarnosti, in vendar moram z obžalovanjem opazovati (Pomilujemo gospoda. Op. por.), da je pri nas v poslednjem času začela porajati se neka stranka, ki je postavila narodnost na drugo mesto in odločno izjavlja, da boj za slovenski jezik ni tako hud, nego boj za vero, katere nikdar napadali nismo. V tem oziru je zadnja številka „Slovenca“, ki nam dokazuje, da je list glasilo ljubljanskega knezoškofa, silno poučna za nas. Ta številka tira boj do skrajnosti (Ker „Slovenec“ ne priznava, da ima banke „Slavije“ zadnji pisar več pravice do svoje časti, kakor knezoškof ljubljanski. Op. por.), in razvidno je iz nje, da škof ne pardonira nikogar, ki ne pride in ne pade pred njim na kolena. In tako se hoče terorizirati naša duhovščina, ki je jedenkrat visoko držala zastavo narodnosti in v kateri je še vrlih mož (Po njegovih mislih se le isti vrli, ki brezpogojno trobijo v radikalni rog. Op. por.), ki imajo pred očmi stare tradicije in ki vedó, v kaki večji nevarnosti je narodnost, nego vera pri nas vernih Slovenceih.

Ker že govorim o tem glasilu, čegar zadnja številka z dné 26. t. m. kaže, kam zaide slepa

strast . . . , povem naj v veselost visoke zbornice še nekaj. Glasilo knezoškofa ljubljanskega deli v svoji poslednji številki v uvodnem članku slovenski narod v dva dela, v božji in človeški. Ako jaz pogledam na desno stran, ki bi morala pripadati božjemu delu slovenskega naroda, in ako pogledam med nas človeški del, potem odkrito rečem, da ne vidim, da bi bila božja milost nas manj osenčila, kakor božji del slovenskega naroda.“

Gosp. Hribar si je gotovo nataknil pobarvane naočnike, ko je čital dotični naš članek, kajti inace bi ne mogel v njem zaslediti „božjega“ in „človeškega“ dela naroda slovenskega. Sicer pa mu svetujemo, naj s svojim vplivom pri „Sl. Narodu“ dela na to, da ne bode trosil lažij po svetu, in s tem si bode pridobil večje zasluge za slovenski narod, nego s svojimi deželnozbornskimi govori s k o z i o k n o .

Poslanec Žitnik odgovarja predgovorniku: Nisem imel namena, danes poseči v debato, ali gospod predgovornik me je takorekoč naravnost pozval, da se moram oglasiti. (Poslanec Hribar: Vsaj niste Vi škof!) Tudi ne bom! (Veselost.) Ne grem ž njim na dvoboj, zakaj v jeziku je on pač mnogo močnejši od mene. Pozval me je pa gospod predgovornik, ko je imenoval glasilo neke stranke, katera je, kakor pravi, postavila narodnost na drugo mesto ali postala nemčurska. (Hribar: Ne nemčurska!) Ta je po Vaših mislih, ne pa po naših, tako sklepam iz Vaših besed. Katero glasilo je imel v mislih, to vsakdo vé, namreč „Slovenca“, kateremu sem slučajno jaz urednik, in zaradi tega sem primoran izpregovoriti nekaj besed. On pravi, da je „Slovenec“ glasilo ljubljanskega knezoškofa. Jaz pač rečem kot urednik, da ga ni spisa od leta 1887 sèm, ki ne bi šel skozi moje roke, in smem torej trditi, da je „Slovenec“ glasilo ljubljanskega knezoškofa ravno toliko ali še manj, nego glasilo gosp.

LISTEK

Zločin na porušenem mostu.

(Francoski spisal Jean Grange.)

(Dalje.)

Tedaj sem se uveril, kako me je ljubil oče. „Šel bom z vami,“ dejal je oče, „morem-li živeti brez vas?“

„Kaj pa tvoje trgovske zadeve, tvoje navade, posli?“ mu ugovarjam jaz.

„Otroci moji so mojemu srcu prvi! Sicer smo pa dovolj premožni. Za 400.000 frankov lahko kupimo v razkošnem kraju graščinico. Toli že umejem gospodarstvo in smelo trdim, da nam bo to posestvo dajalo na leto 12.000 frankov dohodka; in od 200.000 frankov, koje pustimo v banki naložene, dobivali bomo tudi približno toli tisoč obrestij. To zadošča potrebam našim. Ste li zadovoljni s tem, deca moja?“ dostavi oče moj, obrnivši se k meni in ženi moji.

Odgovoriva mu, da se v tem oziru povsem zanašava na-nj.

Takoj drugi dan se odpelje v južno Francosko, od koder se povrne stoprav v dveh tednih. Pripovedoval nama je, da so mu med Nizzo in Marzeljem ponujali nekoliko lepih posestev v nakup, a nijedno mu ni ugajalo. Jedno je bilo preveliko,

drugo zopet premajhno. Tu n. pr. so bile prav za prav grajske razvaline, tam ono posestvo je bilo sicer moderno, toda v slabi legi in nevésečno zgrajeno, torej treba potrpeti.

Pritrdiva mu in nastanili smo se začasno v krasnem letovišču, s pohištvom opravo že vrejenem, koje smo najeli za tri tisoč frankov na leto. To letovišče ali vila nahajala se je pol milje od morja sredi dražestnega kraja ob robu mičnega gozdiča, da, malega parka.

V dveh tednih na to smo se naselili v „Solnčni vili“. Selitev nam ni delala preglavice. Seboj smo vzeli samo perilo in obleko. Pohištvo smo prodali, ker je bilo letovišče že preskrbljeno in vrejeno s potrebnim.

Ondi sem doživel s svojo rodbino najsrečnejše leto v svojem življenju. Žena moja in hčerki so zopet okrevale v nekolikih tednih. Že to bi nas bilo razveselilo in odškodovalo, da bi bili še česa želeli. In tako se ni tožilo ni očetu po pariškem življenju in ne po banki. Da, baš nasprotno, še pomladil se je, bival je ves božji dan na vrtu, kjer je okopal, zalival, sadil drevesa in cepil. Vedno je dejal, kako srečen je, da je zapustil Pariz.

Kake štiri kilometre od „Solnčne ville“ leži mestece Sv. Moric (Saint-Maurice), kjer je bil kolo-dvor. Dvakrat ali trikrat med tednom peljali smo se tja ali pa tudi šli. Kmalu smo se ondi sezna-

nili z nekojimi rodbinami, in nam torej ni nedostajalo družbe.

Ako nam je pripuščal čas, stikali smo, kje je na prodajo kako posestvo. Po dolgem premišljevanju smo sklenili, da kupimo krasno posestvo za 400.000 frankov; vredno je pa bilo med brati 500.000 frankov, če ne več, tako vsaj so trdili veščaki. S kratka, bila je za nas to prava terna!

Nakup je bil tako rekoč že sklenjen in samo kupno pogodbo je trebalo še podpisati, kar se nam v to priključil zapreka. Dasi bi jo bili mogli odstraniti, vendar — bila je ovira. Notar nam svetuje, naj počakamo, da postane mladi Rajmund Blanzac polnoleten, manjkalo mu je samo še osem mesecev. Nam je v „Solnčni vili“ tako ugajalo, da nam ni bilo žal te zapreke.

Štiri kilometre je bilo najinim deklicam predaleč, torej sta nas navadno pričakovali, da se povr-nemo, na polovični poti (Saint Maurice). V tem kraju zgrajen je bil preko gorskega hudournika most, čegar ime ju je zelo zabavalo. Nazivljali sta ta most „Porušeni most“, dasi je bil cel in jako trdno zgrajen. Zgradili so ga pred desetimi leti, in sicer na podstavcih starega mostu, koji je bil že davno podrt, in po njem je ime podedoval novi most.

Oj, kake krasne cvetke sta nabirali okoli „Porušenega mostu“ Lujiza in Minka. Oj, kako veselo sta poskakovali in nagajali hudomušni pesterni! Uboga-otroka! (Dalje sledi.)

Hribarja. Zagotavljam Vas, da je od gosp. Hribarja več spisov bilo v „Slovenec“, nego od prevzvišenega knezoškofa! (Veselost na levi.) In ko bi bil „Slovenec“ glasilo ljubljanskega knezoškofa v tem pomenu, kakor je trdil gospod predgovornik, bi to niti zame, niti za list ne bila najmanjša sramota, temveč le čast. Da pa list v tem smislu ni glasilo ljubljanskega knezoškofa, dokazuje to, da niti edenkrat nisem imel nobenega migljaja, diktata ali povelja od knezoškofa samega ali od kake od knezoškofa poslane osebe. Nikdar mi ni došlo niti najmanjše povelje, nasprotno je bil in je „Slovenec“ svoboden in neodvisen na vse strani, pač pa je „Slovenec“ v toliko glasilo ljubljanskega knezoškofa in odvisen od njega, v kolikor zahtevajo katoliška načela, katera zastopa.

Morebiti pa poreče kdo, da jaz sam hodim skrivaj h knezoškofu po navodila. (Veselost.) Kar sem duhovnik, bil sem samo trikrat ali štirikrat pri prevzvišenem knezoškofu in šlo je takrat za druge zasebne stvari. Torej prevzvišeni knezoškof sam mi ne daje nikakih migljajev, nikake direktive in tudi ne pošilja gg. kapelanov svojih k uredništvu s kakimi naročili. Navedel pa bi lahko znan slučaj, ko je šlo za volitev nekega poslanca. Akoravno je bil prevz. gosp. knezoškof naprošen, da naj vpliva na list, tega vendar ni storil. To so istinitosti, ki dokazujejo, da je list popolnoma neodvisen. (Poslanec dr. Tavčar: Urejevan je po Mahničevem receptu!)

Ako pa mi zagovarjamo knezoškofa in Vi iz tega sklepate, da je „Slovenec“ list knezoškofov, potem napačno sklepate. Vzemimo, da bi mi napadli katerokoli osebo, ki je le naročena na „Slovenski Narod“, gotovo bo „Narod“ zagovarjal tisto osebo. Ako torej Vi v svojem glasilu — ne bodem navajal, na kak način — napadate knezoškofa, duhovščino v obče in ne le posamezne duhovnike, potem se bodemo smeli in morali, ako imamo list, vendar tudi zagovarjati. Sedanji knezoškof ljubljanski še niti najmanjše škode ni storil slovenski narodnosti (Klici v središču: „Pa jo bo!“). Dokazite jo! (Klici v središču: „Pri Schöubornu! Vsaki dve uri drug jezik!“) Stokrat ovržene fraze! Ako Vi morete navesti en sam slučaj, samo kar je črnega za nohtom, potem svobodno trdite, da govorim neresnico; dokler pa ničesar ne dokažete, trdite Vi neresnico. (Dr. Tavčar: „Družba sv. Cirila in Metoda!“)

Imenujte mi le jedno osebo, le jednega župnika ali kapelana, ki bi se bil kedaj kaznoval, če je delal za narodno stvar!

Ko sem bil jaz izvoljen v deželni zbor, ne da bi bil prosil pri knezoškofu dovoljenja, kar gotovo ne bi bilo napačno, ali smem prevzeti mandat, rekel mi je gosp. knezoškof pri neki priliki le to: „Me ne veseli, če stopite v javnost in delate za koristi naroda!“

Še jedenkrat rečem: List, kakoršen je, je popolnoma neodvisen, izvzemši sevda odvisnost od katoliških načel, katera zastopa, neodvisen od knezoškofa in od „viceškofa“, kakor je nedavno imenoval čast. g. dr. Mahnič gosp. zastopnik škofjeloški in kranjski, ravno tako neodvisen, kakor od gosp. dr. Tavčarja in Hribarja. (Dr. Tavčar: „Potem ste pa liberalci!“) V tem oziru pač!

Sumničenja pa, kakor da bi bil kedaj knezoškof ljubljanski in njegova duhovščina škodovali narodni stvari, zavračam z vso odločnostjo kot neopravičena, neutemeljena in nedokazana. (Pohvala na levi.) (Konec sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 30. septembra.

Notranje dežele.

Shod čeških poslancev. Omenili smo že, da se namerava prirediti shod vseh čeških poslancev iz Češke, Moravske in Šlezije. Poprej se pa snide shod odposlancev raznih čeških klubov, da sestavi nekaj program za ta shod. Češki veleposestniki in Staročehi so že odbrali svoje odposlance. Mladočehi menda tudi v kratkem odberó svoje odposlance. Od posvetovanja odposlancev je odvisno, če se ta shod sploh snide. Prav gotovo ni, ker Mladočehi ne bodo posebno radi šli na shod, kjer bodo v manjšini. Pa če se shod tudi snide, še vseh ni zagotovljen, ker ni verjetno, da bi se zlasti Mladočehi podvrgli njegovim sklepom. Dr. Gregar in tovariši prav ne marajo za skupno delovanje, ker bi potem ne smeli vedno zabavljati proti Staročehom, kar sedaj vzdržuje njih popularnost.

Češko-nemška sprava. Klub nemških deželnih poslancev je v Pragi dné 23. m. m. imel

sejo. Posvetovali se je o sedanjem položaju. Kaj novega gospodje niso pogodili. Vsi so naglašali, da se še drže dunajskih punkcij in pričakajo, da bode vlada skrbela, da komisija za razdelitev okrajev že do Božiča konča svoje delo in se potem v januarju lahko deželnemu zboru predlože že vse predloge, ki se tičejo te zadeve. Samo po sebi je tudi razumljivo, da so gospodje tudi odločno govorili proti češkemu državnemu pravu. Naglašali so potrebo jedinstvi države, kar se pač čudno sliši iz ust nemških liberalcev, ki so največ pripomogli, da se je cesarstvo razdelilo v dve polovici. Govorili so tudi o skupnosti vseh avstrijskih Nemcev in pravili, kako so zatirani. Vse te svoje želje in tožbe so združili v posebno resolucijo, katero so vsprejeli sevda jednoglasno, in s tem je bilo končano to važno posvetovanje.

Češki Nemci sedaj reorganizujejo svojo stranko. V Pragi so osnovali posebno pisarno, ki bode opravljala vse strankine zadeve. V vsakem okraju bode poseben odbor. Na ta način se nadejajo, da še bolj razširijo svojo moč. Samo to se že mnogi bojé, da med odbori ne bode dolgo vladala prava jedinstvo. V nekaterih bodo prevladala liberalna, v drugih pa nemško-narodna načela. Ker nemški nacionalci nič prav ne marajo poslušati povelj, ki jim prihajajo od praške kazine, je pričakovati, da se nekateri odbori odkrojijo od skupne organizacije in postavijo na lastne noge. V tem slučaju bi pa preosnova stranke bila za Nemce še škodljiva. Vedeti je pa treba, da se vsa ta preosnova vrši le zaradi tega, ker se že Schmeykal in Plener bojita, da jima nemško-narodna stranka izvije vodstvo iz rok.

Dalmacija. Z veliko odločnostjo so lani nastopili dalmatinski radikali. Človek bi bil mislil, da bodo kar vse preobrnil. Zjedinjenje Dalmacije s Hrvatsko je za nje bila tako rekoč igrača. Neso se ozirali na to, da ima jako veliko besedo pri tem govoriti hrvatski sabor. Grdo so napadali Klaiča in tovariše, ker še neso dosegli zjedinjenje vseh Hrvatov. Pisali so tako, kakor bi se imelo odločevati samo v Zadru, ne pa tudi v Zagrebu in še kje drugod. Sedaj je pa Biankini že spoznal, da stvar ne gre tako lahko in v svojem glasilu priporoča potrpežljivost in previdnost. Sedaj je pa čisto nerazumno, zakaj so se ti radikali odločili od hrvatske narodne stranke, vsaj se Klaič in tovariši sami držé te politike, kakor jo sedaj priporoča „Nar. List“. Človek bi mislil, da pri tem ni šlo za drugega, kakor da nekateri novi življi splezajo na površje.

Solnograško. V torek je v Solnogradu bil shod zaupnikov konservativne stranke te dežele. Zbralo se je bilo blizu dvesto jako značajnih mož iz vse dežele. Posvetovanj sta se udeležila knezo-nadžkof in namestniški škof in več kanonikov. Razgovarjalo se je o raznih političnih in gospodarskih vprašanjih. Mej drugimi je govoril tudi dr. Fuchs.

Ogersko. Katoliški list „Magyar Allam“ sedaj izrecno konstatuje, da je grof Apponyi prestopil z obema nogama v liberalni tabor. Res, on hoče še vedno veljati za dobrega katoličana, ali to ni, ker se poganja za civilni zakon. Njegovo delovanje je v nasprotju s cerkvenimi nauki. Katoliški so nek-daj upali, da bode grof Apponyi varoval njih koristi, ali sedaj vidijo, da so se varali. Sedaj je on že tako daleč zašel v liberalni tabor, da ne more več nazaj. Zato pa mu ni verjeti, če bi še iskal podpore pri katoličanih.

Vnanje države.

Francija. Liebknechta so naposled vendar le izturali iz Francije. Zjutraj zgodaj ga je poiskal v stanovanju policijski komisar s policisti in so ga lepo na tihem odpeljali do meje. Vzrok iztiranju je baje to, da je Liebknecht se kaj neprevidno izrazil o francoski vnanji politiki. Rekel je mej drugim, da je sramota za Francijo, da se v prahu valja pred ruskim samosilnikom in mu poljublja noge. Republika se je zavezala z absolutnim vladarjem. To je žalostno in zooprno. Sicer bode pa Rusija ravno tako izdala Francijo kakor Nemčijo. — Ministerstvo pa taji, da bi bili Liebknechta res iztirali. Vladni listi trdijo, da je Liebknecht sam prostovoljno odpotoval iz Francije. To pa ni verjetno, ker je Liebknecht bil obljubil, da gotovo pride k nekemu shodu v Lyon, pa potem ni prišel, - ker najbrž ni več mogel.

Izvirni dopisi.

Iz Cirknice, 29. septembra. Dné 27. septembra so se peljali prevzvišeni gosp. knezoškof skozi Cirknico v Stari Trg delit zakrament sv. birme. Na Rakeku so prevzvišenega spoštljivo sprejeli: duhovščina, cirkniški župan z mnogimi odborniki in rakovska šolska mladina s svojim učiteljstvom. Cirkničani so potem prevzvišenega na vozéh spremljali skozi cirkniško faro.

Pričakovali smo, da bode birma tudi pri nas. Veselilo se je tega že staro in mlado. Stariši so z veliko težavo napravili otrokom obleko in obuvalo, ter se zaradi tega nekateri tudi zadolžili. Naprosili so tudi že botre, sploh vse je bilo pripravljeno,

toda zadnji trenotek se je vse pokazalo. Vročinska bolezen je uzrok vsega tega.

Gosposka v svoji očetovski skrbi za blagor svojih podložnih je takoj zapazila, kolika nevarnost da preti zdravju od Cirknice sem; zato je prepovedala, da ne sme biti v Cirknici birma, da otroci iz Cirknice ne smejo iti drugam k birmovanju, in da tudi Cirkničani ne smejo biti botri birmancem po drugih krajih.

Bog vé, ali se nam bode tudi prepovedalo, nositi davke v davkarijo?

Res je sicer, da je nekoliko bolnih za vročinsko boleznijo; a tudi to je res, da je nekdo iz maščevanja, ker mu je občina odtegnila svoj donesek k letni plači, naredil iz nekaterih slučajev — epidemijo, ter s tem Cirkničanom silno škodoval.

Ni čuda, ako se pri nas kaka bolezen izcimi in razširja. Pomanjkanje dobre in zdrave pitne vode je uzrok, da Cirknice ne moremo prištevati zdravim krajem.

Cirkničani dobivajo svojo pitno vodo jedino iz potoka, kateri goni mnogo mlinov, v katerem se napaja vsa živina in pere vse perilo, tudi od bolnikov. Da se ravno po vodi širi bolezen, je razvideti iz tega, ker so bili dosedaj bolniki samo v Cirknici in Dolenji vasi, ki je nižji ob potoku slabe pol ure od Cirknice.

Občinski odbor premišljuje že leta in leta, kako bi se vpeljala dobra pitna voda, toda blizu ni studencev, napeljati pa vodo od daleč, bi prouzročilo silno troškov, katerih bi večinoma ubogi ljudje nikakor ne mogli vzmoči.

Vložila je občina že prošnjo za podporo na deželni odbor. Ako bode prošnja imela ugoden vspeh, potem je tudi upati, da se Cirknica zboljša v zdravstvenem oziru.

Z dolenjskih hribov, 25. septembra. To so pa zlate besede, tako sem sam pri sebi rekel, ko sem čital cenjenega „Slovenca“ št. 207. Katere so pa ove besede. Navedem jih tu: „Možje, ki so vajeni igrati le vlogo mamelukov in kimovcev, ti niso za nas.“ Te besede naj bi odmevale povsod in na vseh krajih po katoliškem shodu. Te besede naj bi si vsak dobro zapomnil in naj bi se tudi vsaki brez razločka stanu ravnal v življenju po teh lepih besedah.

Ne moremo tajiti, da nam je ravno kimanje veliko škodovalo. Mogoče, da se s kimovanjem doseže kaka osebna korist, ali splošna ne! In vendar se kimanje in sebičnost vleče kakor rudeča nit v zlasti v sedanjem javnem življenju. Eden se boji zameriti, torej kima, drugi bi rad dobil kako bolj mastno službo, torej kima. Zopet drugi, ko vidi, da se drugi bojujejo neustrašeno, pride in začne pogovarjati in prigovarjati, da se ne sme tako odločno postopati! Tako je dostikrat bilo in zato so radikali tako predrzni postali. Vso neodločnost vrimo od sebe po katoliškem shodu. Mi vemo, za koga se bojujemo, naša reč je sveta; zato bodo tudi gotovo zmagala naša načela.

Ko so spomladi začeli graditi dolenjsko železnico, je delo napredovalo le počasi, pozneje so začeli na vseh progah delati in delo gre hitro naprej. Tako se tudi mi vzdignimo; vsak naj stopi na svojo progo in naj dela za Kristusa; naj bo vsaki celi mož. Kakor skate stojmo in ako bi nam kdo obljuboval ne vem kaj in se nam hlinil ne vem kako, nikar mu ne verujmo. Le katoliške može pošiljamo v občinske zastope, v deželne in državne zbore. Potem nam bo lepše solnce sijalo!

Deželni zbor kranjski.

(Peta seja, dné 27. septembra.)

(Dalje.)

Proračun deželnega zaklada za l. 1893.

Pri tej zadnji točki dnevnega reda je bila daljša debata, o kateri poročamo obširneje na prvem mestu, na tem mestu pa nadaljujemo s poročilom o proračunu. Deželni odbor je proračunil za leto 1893 skupno potrebščino na 800.405 gld., pokritje na 841.242 gld., torej bi bilo presežka 40.837 gld. Po računu finančnega odseka znaša potrebstina 837.557 gld., pokritje 844.022 gld., torej presežek 6465 gld.

Potrebščina: I. Troški deželnega zbora (potnine, nagrade uradnikom, pisarna, odškodnina za rabo prostorov) 14.514 gld. II. Administrativni troški (opravilnine, plače deželnih uradnikov, potni troški, pokojnine itd.) 53.494 gld. III. Troški za deželno po-

sestvo 7680 gld. IV. Troški za deželno-kulturne namene, in sicer donesek c. kr. kmet. družbi 1050 gld., premije za pokončanje škodljivih živalij 150 gld., za uravnavo rek 8000 gld., ker bodo dela v obrambo obrežja Kolpe pri Oslinici in Ljubljani pri Dobrunjah še tekom leta 1893 poročila ta trošek, za uravnavo hudournikov 6000 gld., za zboljšanje in osuševanje zemljišč 6000 gld., za vodovode in vodnjake 10.000 gld., za pogozdovanje Krasa 2000 gld., nagrade živino-zdravnikom 600 gld., podpore za povzdigo kmetijstva, govedoreje, riboreje, vinoreje itd. 8325 gld., za agrarske operacije 9000 gld. Vsi troški pod četrtim naslovom znašajo 51.125 gld.

Pri tej točki se oglasi najprvo posl. Povše ter pravi: Poleg govedoreje je pač konjereja ona panoga gospodarstva, ki še donasa gospodarju nekaj dohodkov. Zato se konjerejski odsek trudi, da pospešuje konjerejo, posebno pa sedaj, ko je po novi kupčijski pogodbi z Nemčijo carina od naših konj težkega plemena izdatno znižana. In res prihajajo dobri kupci iz Nemčije, Bavarskega in Švice, ki kupujejo težke naše konje. Naša konjereja se je mnogo zboljšala, odkar nam poljedelsko ministerstvo pošilja lepo število za plemo sposobnih državnih žrebcev. V tem oziru prekaša naša dežela mnoge druge. Toda primanjkuje nam dobrih žrebetnih kobil, zato je sklenil konjerejski odsek, kojemu sem načelnik, da bo skušal dobiti denarne podpore za nakup mladih žrebcev, katere bode dražbenim potom za polovično ceno oddajal konjerejem po deželi. Za prvi poskus je slavna kranjska hranilnica dala podpore 300 gld., za katere bode odsek kupil lepih žrebcev noriškega plemena in jih oddajal prve dni oktobra konjerejem. Naj bi tudi dež. zbor pospeševal ta namen, važnost konjereje za celo deželo, posebno pa za Gorenjsko, kjer se redi težko noriško plemo, zato stavim predlog:

Deželni odbor se ponašča, da pospeševati konjerejo in sicer s tem, da d-a podporo za nakup mladih kobil težkega konjskega plemena, ter sme v to svrhu do 1000 gld. porabiti, za kar ima svoječasno izposlovati naknadno kreditno odobrenje. — Predlog je soglasno sprejet.

Poslanec Mesar se zahvali, da se je vpeljal premovanje konj v Bohinju, ter predlaga:

Deželni odbor naj iz svote podeljene za povzdigo kmetijskega gospodarstva sploh zopet porabi primeren znesek v to, da v prihodnjih letih zopet vrši posebno premovanje konj v Bohinju. — Predlog obvelja soglasno.

Poslanec Lavrenčič odločno graja, da se na Vipavskem tako dolgo odlaš uravnava hudournikov, ter toplo priporoča, naj dež. odbor vendar enkrat pospeši to delo, da se prebivalstvu ne zgodi še večja škoda. Poslanec Kavčič isto priporoča glede Pivke. Poslanec dr. Papež odgovarja glede Vipave, da je dež. inženier bil preobložen z drugim delom, za Pivko pa bode stvar rešena v 14 dneh. Treba pa je skrbeti, da bode tudi vlada dovolila vsaj polovico k ogromnim stroškom. Deželni predsednik obljubi podporo vlade. Poročevalec Suklje omeni, da bode treba v to svrhu posebnih zakonov. Pri glasovanju so bile vse postavke sprejete.

(Konec sledi)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 30. septembra.

(Presvetli cesar) je podaril 200 gld. za notranjo opravo cerkve in napravo pokopališča v Lozicah na Vipavskem.

(Dolenjski železnici.) Iz Novega Mesta smo danes prejeli naslednji telegram: „Včeraj popoldne se je pri najlepšem vremenu v navzočnosti zastopnikov vseh uradov in ogromne množice ljudstva zasadila prva lopata na lieu mesta novomeškega kolodvora po c. kr. okrajnem glavarju. Poslanec Suklje je imel slavnostni govor.“ — Bog blagoslovi delo!

(Udanostna izjava.) Duhovniki kamniške dekanije zbrani dne 28. septembra na dekanijski konferenci nevedoč za kako pozitivno okrožnico najslavesnejše izjavljajo: 1. Zlagajo se popolnoma z načeli I. slovenskega katoliškega shoda v Ljubljani, prepričani, da so to pristna načela sv. katoliške cerkve; prav zato se tudi prisrčno ashvaljujejo prevzvišenemu gospodu nadškofu na vsaki odločnosti izraženi osobito v cerkvenem govoru v stolnici dne 31. avgusta. 2. Najodločnejše obsojajo hudobne napade na prevzvišeno osebo svojega višjega,

pastirja, dobro vedoč, da tako nečuvno rovanje proti njegovi osebi vršiči v svetopisemskih besedah: Udaril bom pastirja, in razkropile se bodo ovce. Prav zato 3. ponavljajo ono „obedientia canonica“, kojo so obljubili na dan svojega mašniškega posvečenja. Oni slovesno izjavljajo, da kot udani sinovi svojega očeta čutijo vse udarce na njegovo osebo, ter hočejo po svoji moči olajševati breme že itak težavno, katero pa še povečujejo zaslepljeni otroci. 4. Oni prav iz srea obžalujejo, da mej podpisi na povabilu k banketu, naperjenem proti I. slov. katol. shodu, vidijo tudi ime katoliškega duhovna, svoj čas v tej dekaniji službujočega. Prav zato goreče prosijo Vsemogočnega, naj bi se vsaj pri duhovnih vresničilo: „ut omnes unum sint“. — Podpisanih je 26 duhovnikov.

(Slovensko gledališče.) Sinoči je bila prva predstava v novem gledališču, ki je bilo razprodano. Ker bomo v prihodnji številki poročali obširneje, omenimo danes le toliko, da je bila predstava v resnici velečastna in sijajna. Navzočni so bili g. deželni predsednik baron Winkler, gospod deželni glavar Oton Detela, vsi štirje deželni odborniki, več dostojanstvenikov in deputacij, mej drugimi ravnatelj „Narodnega divadla“ v Pragi, gosp. Fr. Subert, član društva g. Pecold in nadrežiser g. Kolar. Danes se ponavlja tragedija.

(Konservativno obrtno društvo v Ljubljani) ima prihodnjo nedeljo, dne 2. oktobra dopoldne ob 10. uri svoj XI. redni shod v gostilniških prostorih hiše rokodelskih pomočnikov. Dnevni red je: 1. Poročilo predsednikovo. 2. O položaju čevljarkega in krojaškega obrta. 3. Slučajnosti. K obilni udeležitvi vabijo se vsi č. gg. člani. — Sveta maša za dušnico po umrlem članu g. Francu Šiški, bivšem kovaškem mojstru bode v ponedeljek dne 3. okt. v tukajšnji frančiškanski cerkvi pri altarju sv. križa ob 1/2. uri zjutraj. K udeležitvi sv. opravila se tem potom vabijo vsi gospodje društveniki.

Odbor kons. obrt. društva v Ljubljani.

(Zažiganje mrličev.) Piše se nam s Koroškega: Živel nemški napredek! Srečno smo dospeli do zažiganja mrličev! Dne 20. septembra v Pliberku zbrani župani velikovskega okraja sprejeli so predlog Fr. Mayer-a, župana v Prevaljah, da se naprosi visoka vlada, naj zaukaže, da se morajo mrliči, če bi se tudi v naših krajih prikazala kolera, zažigati. Liberalno napredni župan Mayer se je skliceval na mnenje raznih zdravnikov, ko je utemeljeval svoj predlog. Ga li niso vodili še drugi uzroki, ne vemo za gotovo. A dozdeva se nam, da ga vodijo še drugi oziri. Čulo se je, da se imajo opustiti fužine na Prevaljah, katerim se ima gosp. Mayer edino zahvaliti, da nosi županski zvonec in da je mogel staviti ovi „umestni“ predlog. Morda misli g. Mayer, da bi se dali potem kar plavži rabiti za zažiganje mrličev, in to tembolj, ker so se tam — hoté ali nehoté — v tem delali že razni poskusi!

(Deško semenišče) v Graden kaže, koliko je resnice na tistem prastarem očitaju, da so mala semenišča duhomorna in škodljiva telesu in duhu. Odkar stoji, učilo se je ondu 473 duhovnikov, mej temi dva kneza in škofa, jeden redovni general, šest prelatorov, šest kanonikov, 38 doktorjev bogoslovja, 32 profesorjev. Mej gojenci, ki so si izbrali drugačen poklic, šteje zavod 23 doktorjev zdravilstva, 4 doktorje prava, 6 doktorjev medroslovja, jako mnogo profesorjev in uradnikov itd. Tudi o našem Alojzijevišču bi se dalo kaj jednacega povedati. O ti nesrečna verska vzgoja!

(Ogenj.) Dne 29. t. m. so pogoreli hlevi deželnih brambovcev v Melji pri Mariboru do tal. Kako, še ne vedo. — Dne 23. sept. je pogorelo gospodarsko poslopje I. Govediča posestnika v Ljubljani pri Zalcu, dne 21. zjutraj pa pri sv. Ani stolp gasilcev iz Slov. Bistrice.

(Bore Nemci!) Kaj se vse godi Nemcem na Moravskem, svedočita po „Tagesbote“ opisana strašna dogodka. Na vlaku iz hodoninske razstave do Ogr. Gradišča pelo je zadnjo nedeljo nekaj „Sokolcev“ češke pesni in klesalo celó: „Na zdar“! Seveda so takej telegrafčno oznanili to grozno vest Nemci v Ogr. Gradišče, da so žandarji prišli na kolodvor in čakali čeških kamibolov; tudi na Dunaj so brzojavili o tej novici. — In prav tisto nedeljo so v Kohoutovicah Čehi igrali meko igro, in na gostilni, koder se je to vršilo, so bili znaki češke krone: češki lev in moravska ter šleška orlica. — In to trobijo Nemci v svet, češ, kako so tlačeni!

(Izlet v Opatijo.) Opozarjamo še jedenkrat na jutrnji izlet v Opatijo s posebnim vlakom. Udeležba bode nekda jako živahna. Kdor si hoče ogledati krasno Jadransko obrežje, naj ne zamudi te ugodne prilike. Vozni listki se morejo dobiti tudi pred odhodom vlaka na kolodvoru.

(Bratovščina hrvatskih ljudi n Istri) je imela po poročilu g. blagajnika M. Grosmana v glavni skupščini 15. t. m. v Kastvi od 3. septembra 1891 do 15. septembra 1892 2585 gld. 21 kr. dohodkov, stroškov pa 2278 gld. 70 kr. (posebe: 840 gld. za podpore, 1410 gld. za posojila, 28 gld. za razne troške); ostaje tedaj prebitka 796 gld. 28 kr. Vsa imovina bratovščine pa znaša: 9714 gld. 84 kr. Bog daj sreče že za naprej.

(Vendar enkrat!) Celovške „Freie Stimmen“ so nedavno objavile daljšo kritiko o knjigi „Im Gebiete der Steiner Bahn“, spisal J. Sima. Kritik pohvalno omenja raznih neslanostij, da bi čitatelj nikakor ne pozabil, da je kritiko spisal — nemški laži-liberalec! — Mej drugim pa je neznani kritik zapisal tudi te za nas pomenljive besede: „Der krainische Bauer, der ist artg und zuvorkommend und zumal im oberen Savethale wird man stundenlang der ländlichen Höflichkeit sich erfreuen, die leider Kärnten (sic!) in mancher Gegend so bitter vermisst!“ — Tedaj je vendar tudi še na Kranjskem česa najti, kar sloviti koroški matadorji priporočajo — Korošcem! In da-si je Koroška prava „Hochburg“ nemškega liberalizma, da-si nemška medverska šola, — s katero se baš koroški liberalci toliko ponašajo, — razsipa po Koroškem svitle žarke prehvalisane nemške kulture, vendar pošiljajo koroški nemško-liberalni listi Korošče v nauke — h kranjskim kmetom! Gotovo pomisleka vredna resnica! —rj—

(Iz celovške škoflje.) Čast. knezoškofijski ordinarijat v Celovcu je zaukazal, da se imajo po vseh župnijskih cerkvah vršiti molitvene ure, da bi Vsemogočni obvaroval našo deželo kolere. — V mašnika bodeta posvečena dne 2. okt. t. l. č. gg.: o. Kal. Vavpotič, Ord. Cap. in o. Mein. Röck, O. S. B. C. o. Kal. Vavpotič, rodod Slovenec, poje novo mašo dne 9. okt. pri Sv. Petru in Pavlu na Ptuj.

(Borba za slovensko šolo.) Marljivo „Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem“, ki obrača posebno pozornost na žalostne šolske razmere na Koroškem, izdalo je že precej spisov, da z akti in številkami na neovrgljiv način dokaže, kako neosnovane so vse razmere. Pred seboj imamo nov tak spis: „Der Kampf der Slovenen in Kärntens um die slovenische Volksschule.“ Ponatis iz „Südsteirische Post“, štev. 72, 73, 74, 75 in 76, leta 1892. Na res izboren način se pojasnjujejo in primerno označujejo razni odloki višjih šolskih oblastev gledé šol v Št. Jakobu v Rožni dolini, v Vogrčah in Tolstem Vrhu. Dokazuje se dalje, s kakimi nepoštenimi sredstvi in agitacijami rogovilijo nasprotniki slovenske šole v raznih občinah zoper napore za slovensko šolo. In sicer se v tem ozira zlasti na občine: Bela, Švabek, Globasnica. Tudi znanemu zagovorniku in boritelju za nemškutarsko šolo dr. Ubl-u se pové marsikatera bridka in dokazuje se, kolike vrednosti so razni „podatki“, katere si imenovani poslanec nabira kot ud deželnega šolskega sveta koroškega, a premleva v koroškem deželnem zboru! O mnogih odlokih, ki se preresetujejo v omejenem izbornem spisu, je naš list že obširneje poročal. O drugih pa izpregovorimo o priliki še obširneje! — Kot dodatek k gori omenjenemu spisu je izdalo isto društvo: „Anhang zu „Der Kampf der Slovenen in Kärntens um die slovenische Volksschule.““ V tem spisu se primerno ocenjuje najnovejša odloka koroškega deželnega šolskega sveta gledé vrnavanja šol v Globasnici in Žabnicah. — Obadva spisa sta nam nov dokaz, kako neznosne so še vedno koroške šolske razmere, a sta tudi dokaz, kako odločno se poteguje slovensko ljudstvo starodavnega Korotana za svoje narodne pravice! Slava pa gre vrlému „Katol. polit. in gospodarskemu društvu za koroške Slovence“, da po toli krepkih in izbornih spisih pojasnjuje razmere koroških Slovencev!

(Iz tržaške škoflje.) G. J. Benkovič je postal župnik v Gročani, g. Anton Puž župnik v Mošenicih, g. Fr. Marčinko župnik na Vranji, g. spod Fr. Stefanutti župni upravitelj v Draguču, g. A. Nedved župni upravitelj v Sternu; premeščeni so kapelani gg.: J. Leban iz Huma v Pod-

gorje, L. Rakovec v Drago, Ign. Počivalnik iz Rojana v Brezovico. — Mladomašniki so nameščeni gg.: Josip Elnic v Moščenice, Sim. Frulič v Oprtali, Fr. Pospisil v Buzet, Jos. Skalsky v Gradišče, M. Skrbec v Rojan, Lad. Havel v Lanišče, J. Marchio v Milje. — G. L. Slokovič, kapelan v Salvoru, je napravil župnijsko poskušnjo.

Telegrami.

Trst, 29. septembra. V današnji seji deželnega zbora so Burgstaller in tovariši predlagali, da se volilna pravica raztegne na petakarje. Potem se je pa zborovanje odložilo.

Črnovice, 30. septembra. Pri budgetni debati v včerajšnji seji bile so burne razprave mej Rumuni in zjedinjenimi nasprotnimi strankami o razmerah v Bukovini. Deželni zbor se je odložil.

Dunaj, 30. septembra. Shod avstrijskih zdravnikov, ki bi bil imel biti 7. in 8. dne oktobra na Dunaju, se je odložil zaradi kolere.

Solnograd, 29. septembra. Deželnemu zboru se je dovolilo, da zboruje do 10. oktobra, da popolnoma reši potrebne stvari.

Budimpešta, 29. septembra. Trije umrli za boleznijo, jako podobno kolero. Pet bolnikov so z nova prinesli v kolerno bolnišnico.

Pariz, 29. septembra. V mestu jih je včeraj 26 zbolelo, 8 umrlo za kolero; v Havru so pa za kolero trije zboleli, dva pa umrli.

Bruselj, 19. septembra. Definitivno je sklenjeno, da se 1891. leta priredi svetovna razstava v Antwerpenu.

Listnica vredništva:

G. Fil. H. v C.: V dotičnem spisu se ni imenovalo ni Vaše ime, ni spis, torej ni moglo ničesar trpeti Vaše dobro pisateljsko ime, zato tudi nismo dolžni, sprejeti Vaš popravek, ne glede na to, da ni sestavljen po dotičnih določilih tiskovnega zakona.

G. dop. iz Krope: Prosimo, naznanite nam svoje ime, ker ne objavljamo dopisov, če nam neso znani dopisniki.

Umrli so:

26. septembra. Alojzija Pogačar, zasebnega uradnika hči, 4 mesece, Mestni trg 23, oslabljenje.

27. septembra. Pavla Breskvar, hišnega posestnika hči, 8 mesecev, Trnavske ulice 4, katar v črevih. — Ivana Koman, krojačeva hči, 5½ leta, Opekarska cesta 4, bronhitis. — Andrej Gregorič, umirovljeni mestni zdravnik, 89 let, Dunajska cesta 3, otrpnenje srea. — Janez Merjašič, mizarjev sin, 6½ leta, Poljanski nasip 14, griza. — Vinko Jeraj, delavčev sin, 2 meseca, Streliške ulice 11, atrophie.

28. septembra. Ernestina pl. Lehman, nadporočnikova hči, 64 let, Breg 20, vodenica. — Ivana Kozina, tesarjeva hči, 16 mesecev, Rožne ulice 5, katar v črevih.

V bolnišnici:

27. septembra. Ivan Lukas, knjigovez, 36 let, jetika.

Tujci.

28. septembra.

Pri **Matiču**: Kohn, Feldman, Glas, Rubin, Ernst, trgovci; Steinrück, inženir, z Dunaja. — Šutej s Fužin. — Hausman in Mühlstein, potovalec, iz Prage. — Comend de

Seppi, graščak, s soprogo, iz Trsta. — Hakenberger iz Požuna. — Helle iz Novega Mesta. — Hofbaur pl. Hohenwall, jurist, iz Grada. — Paulin, živinozdravnik, iz Kranja. — Osana, stotnik, z rodbino, iz Korneuburga. — Hünigman iz Ljutomer. — Nierhauser iz Müzzuschlag-a. — Grof Attems s soprogo, od sv. Križa. — Jaklič, posestnik pivarne, s sinom, iz Kočevja. — Milaneč, zasebnik, iz Beljaka. — Joh. potovalec, iz Budimpešte. — Spinatto, potovalec, iz Kamenice. — Moser, trgovec, iz Steyr-a. — Presker iz Rajhenberga, Schedlbauer, trgovec, iz Kolina. — Doganotz, trgovec, iz Vel. Lašič.

Pri **Sonu**: dr. Julij Hann, dvorni svetnik; Sobotka; Noöl, Weinai, Preyer, Moth, Weinberger, trgovci, z Dunaja. — Jereb, župnik, iz Krope. — Damek pl. Danhof, nadporočnik, s soprogo, iz Grada. — Veršec, notar, z rodbino, iz Sevnice. — Baroninja Rhon iz Celovca. — Rieder, mesarjeva hči, in Fleiss, iz Šmohorja. — Košir, duhovnik, z Dolenjskega. — Germ, slikar, z Dunaja. — Pogorelec, zasebnica, iz Zagreba. — Trojanovič s sinom iz Gradiške. — Štefan in Ivan Pešuc, dijaka, iz Sarajeva. — Klofutar iz Banjaluke. — Szido iz Budimpešte. — Hafner, iz Zagorja. — Oplatek iz Norimberka. — Hieber, trgovec, iz Berolina. — Globočnik, trgovec, iz Kranja. — Neuroth, trgovec, iz Žateca. — Schinzel, trgovec, iz Prage.

Pri **Južnem kolodvoru**: Zenker, uradnik; Pollak, pisatelj, z Dunaja. — Reyer, trgovec, s sinovi, iz Trsta. — Istenič z Vrhnike.

Pri **avstrijskem caru**: Kittel, potovalec, in Pečnik, magist. pharm., z Dunaja. — Sorger, učiteljica, iz Linca. — Ljudevit iz Frančiška Inglič iz Idrije. — Gaspari, živinozdravnik, iz Postojne. — Kokalj, jurist, iz Kranja. — Pogačnik, potovalec, iz Beljaka.

Pri **bavarskem dvoru**: Ivanetič, učitelj, iz Doboveca. — Beninger, trgovec s konji, iz Trsta. — Petkovšek iz Verda. — Widmar iz Grada.

Vremensko sporočilo.

Dan	čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v
OPAZOVANJA	srakomera v mm	toplomera po Celziju			
7. u. jut.	736.8	14.2	sl. zapad	jasno	
29. 2. u. pop.	737.0	23.2	zm. jzap.	del. oblak.	0.00
9. u. zveč.	738.1	17.4	sl. jzap.	jasno	
Srednja temperatura 18.3°, za 4-5° nad normalom					

Zahvala.

Za dokaze presrečnega sočutja, ki so nam došli od vseh strani povodom smrti našega nepozabnega očeta, deda, praded, tasta, brata in strijca, gospoda

Andreja Gregoriča,

upokojenega mestnega in c. kr. sodniškega zdravnika, ljubljanskega meščana, imetelja zlatega križa za zasluge itd.,

za lepe darovane vence in mnogobrojno spremstvo k poslednjemu počitku izrekamo vsem najsrčnejšo zahvalo. Posebno se čutimo dolžne zahvaliti se slavnemu c. kr. priv. društvu strelcev in slav. društvu zdravnikov za korporativno spremstvo.

V Ljubljani, dne 30. septembra 1892.

448 1

žalujoči ostali.

Tinktura za želodec

pripravlja lekarnar **Gabriel Piccoli**. 261 10

Ta tinktura za želodec je sredstvo, ki lahko, vendar zdatno krepiča opravi prebavnih organov in pospešuje odprt život. Dr. Hager, doktor filozofije in medicine itd. itd. v Frankobrodu n. O., in prof. Knapitsch, zapriseženi sodnijski kemik v Ljubljani, sta to tinkturo za želodec kemično analizovala in soglasno našla, da ni drastično sredstvo.

Izdelovatelj razpošilja to tinkturo v zabojčkih po 12 steklenic in več. Zabojček z 12 steklenicami stane gld. 1.36, s 24 gld. 2.60, s 36 gld. 3.84, s 44 gld. 4.26, 55 steklenic tehta 5 klg. s pošto teže in velja gld. 5.26, 110 steklenic gld. 10.30. Poštnino plača vedno naročnik. — 1 steklenica 10 kr.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo.

Velika 50krajcarska loterija.

Žrebanje

že 15. oktobra.

177 3

Glavni dobitnik

75.000 gld.

Srečke à 50 kr. priporoča:

J. C. MAYER v Ljubljani.

Zadnji mesec za nakupovanje srečk.

POVESTI

ANDREJ KALAN

izšel je ravnokar ter se dobiva komad po 20 kr., po pošti 23 kr. v „Katol. Bukvarni“ in „Katol. Tiskarni“ v Ljubljani.

Tudi II. zvezek je še v zalogi.

Dunajska borza.

Dne 30. septembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 55 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 „ 30 „
Zlata renta 4%, davka prosta	115 „ 30 „
Papirna renta 5%, davka prosta	100 „ 40 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	990 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	312 „ — „
London, 10 funtov strl.	119 „ 65 „
Napoleonador (20 fr.)	9 „ 51 „
Cesarski cekini	5 „ 68 „
Nemških mark 100	58 „ 70 „

Dne 29. septembra.

Ogerska zlata renta 4%	112 gld. 40 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 „ 45 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 „ 25 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	151 „ — „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	185 „ — „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „ 15 „
Zastavna pisma	100 „ 30 „
Kreditne srečke, 100 gld.	190 „ 25 „
St. Genois srečke, 40 gld.	63 „ — „

Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 „ 30 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	28 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	62 „ 20 „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	57 „ — „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	153 „ — „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2792	50 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	99 „ 25 „
Papirni rubelj	1 „ 20 „
Laških lir 100	— „ — „

MERCUR

menjarnična delniška družba na Dunaju, I. Wollzeile št. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočneje.

Za nalaganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4½% galskega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux-Bodenbacher) srebrne prioritete.

Dunajske komunalne promese

à 3½ gld. in 50 kr. kolek.

Glavni dobitnik 200.000 gld. avstr. velj.

Tisine promese à 2 gld. in 50 kr. kolek.

Glavni dobitnik 100.000 gld. avstr. velj.

Obe vkupe le 6 gld. avstr. velj.

Žrebanje dne 1. oktobra!